

SKATTENYTT

OFFICIELLT ORGAN FÖR TAXERINGSNÄMNDSDÖRDFÖRANDENAS RIKSFÖRBUND

DISTRIBUTÖR AV MEDDELANDE FRÅN RIKSSKATTEVERKET

Nr 6 1972

Gemensam debitering av skatt i olika kommuner m. m.

Av kammarrättsrådet Sverker Widmark

Inledning

Nyligen har riksdagen, med ett par smärre justeringar, godtagit prop 1972:15 med förslag till lag om ändring i uppbördsförordningen, m m. Härmed gjorda ändringar i gällande rätt avser i huvudsak att möjliggöra en smidig tillämpning av bestämmelserna om skattereduktion och reglerna om begränsning av skatt i vissa fall enligt 1970 års skattepaket genom att debitering av skatt för fysisk person och dödsbo i princip skall ske i hemortskommunen, oavsett var beskattningsorten är belägen. Vidare har införts regler för att markera gränsen mellan debitering och taxering, vilket betingats av skattereduktionsbestämmelserna. Även i andra avseenden har behov av ändrade regler föranletts av den för detta taxeringsår nya skattereduktionen, t ex i fråga om villkoren för eftertaxering.

Propositionen avsåg också vissa frågor som inte har samband med skattepaketet. I enlighet med propositionens förslag har sålunda ändringar gjorts i fråga om sjömansskatt, vilka avser bl a fördelningen av skatten till Göteborgs allmänna försäkringskassa, beträffande kommunalskattelagens regler om skatt för gemensamt kommunalt ändamål och dödsbos rätt till grundavdrag. Utdebiteringen av skatt för gemensamt kommunalt ändamål fördubblas fr o m inkomståret 1973 genom en ny lag i ämnet. Bland ytterligare åtgärder som inte föranletts av skattepaketet 1970 märks en ändring av bestämmelserna om restavgift på mervärdeskatt.

I det följande skall lämnas en beskrivning av det huvudsakliga innehållet i de nya bestämmelserna i varje särskild författning (SFS 1972: 75-85).

Uppbördsförordningen (UF)

Gemensam debitering

Skattereduktion enligt 2 § 3 mom UF tillkommer fr o m år 1972 dels ogift skattskyldig, som har hemmavarande barn under 18 år, och gift skattskyldig, vars make

saknar taxerad inkomst till statlig inkomstskatt, med 1.800 kr, dels gift skattskyldig, vars make har taxerad inkomst till statlig inkomstskatt understigande 4 500 kr, med 40 % av det belopp som motsvarar skillnaden mellan 4 500 kr och den taxerade inkomsten. Bosättning här i landet liksom uppbores sjöinkomst har betydelse för rätten till skattereduktion. Vissa skatter och avgifter enligt UF får inte påverkas av skattereduktionen. Bestämmelserna om skattereduktion skall iakttagas vid debitering av slutlig skatt, tillkommande skatt och preliminär B-skatt samt vid fastställande av preliminär A-skatt. Tillämpningen fordrar alltså en samlad överblick över debiteringen på grund av varje års taxering.

De nya reglerna i förordningen (1970:172) om begränsning av skatt i vissa fall skall, i motsats till tidigare bestämmelser i ämnet, tillämpas ex officio. Även på grund härav är det nödvändigt att på ett eller annat sätt sammanföra alla debiteringar enligt UF på grund av ett och samma års taxeringar, eftersom begränsningen avser bl a den skattskyldiges kommunalskatter i olika kommuner.

Den lösning som nu föreligger grundas på förslag i en promemoria som utarbetats inom riksskatteverket. Lösningen innebär att skattedebitering för fysisk person och dödsbo i princip sker i hemortskommunen även om skatten hänförs till taxering i annan kommun (utbokommun). Endast i speciella fall skall debitering av skatt för fysisk person och dödsbo ske i annan kommun än hemortskommunen. Det närmare förfarandet framgår av ändringar i UF enligt SFS 1972:75, som följande omtryck av förordningen. Ändringarna berörs i det följande; här bör påpekas att ändring inte gjorts i åliggandet för den lokala skattemyndigheten i beskattningsorten att påföra skatttillägg och förseningsavgift enligt taxeringsförordningen (TF). Sådana avgifter skall givetvis dock debiteras av den lokala skattemyndigheten som har att verkställa den gemensamma debiteringen.

Den grundläggande bestämmelsen för det nya förfarandet finns i nya 22 § UF. Lokal skattemyndighets allmänna behörighet att bestämma om skatter har här sammanförts och tagits in i ett första stycke. Huvudregeln för lokal skattemyndighets befogenhet är enligt andra stycket alltså den, att debitering etc tillkommer lokala skattemyndigheten i det fögderi där beskattningsorten är belägen. Den gäller dock i fortsättningen generellt endast för de flesta juridiska personer. Beträffande fysisk person och dödsbo verkställs debitering etc av den lokala skattemyndigheten i hemortskommunen. Om emellertid sådan skattskyldig saknar hemortskommun eller särskilda skäl eljest föreligger, beslutar lokala skattemyndigheten i beskattningsort för den skattskyldige enligt föreskrifter som riksskatteverket meddelar. Sistnämnda regel blir aktuell när skattskyldig saknar hemortskommun eller när den, som ofta är fallet med dödsbon, inte är känd för lokal skattemyndighet.

I en ny lydelse av den tidigare upphävda 34 § föreskrivs att debetsedel enligt 33 § — alltså avseende preliminär, slutlig eller tillkommande skatt — skall utfärdas av den lokala skattemyndighet som har att besluta i fråga om den skatt som debetsedeln avser. Härmed hänvisas till befogenhetsreglerna i nyss berörda 22 §. Det kan här erinras om att enligt 46 § 1 mom första stycket beslut om jämkning av preliminär skatt meddelas av den lokala skattemyndighet som har att utfärda den skattskyldiges

debetsedel avseende sådan skatt för inkomståret. Motsvarande gäller enligt 50 § första stycket i fråga om meddelande av anstånd med erläggande av skatt och enligt 84 § beträffande rättelse av debitering. I fråga om fysisk person och dödsbo kommer nämnda befogenheter alltså i fortsättningen att i princip åvila den lokala skattemyndigheten i hemortskommunen. Debitering av tillkommande skatt sker också i princip i hemortskommunen enligt de grunder som gällt för den slutliga skatten.

Den lokala skattemyndigheten som svarar för den gemensamma debiteringen kan genom det nya förfarandet tillämpa reglerna om skattereduktion och om begränsning av skatt på den samlade debiteringen. Emellertid påverkar detta förfarande även beräkningen av ränta på kvarstående och överskjutande skatt, eftersom den sammanlagda preliminärskatten kommer att avräknas från den slutliga skatten i samtliga kommuner. Härmed föreligger inte längre behov av ansökan om befrielse från kvarskatteränta enligt 85 § 2 mom första stycket. Å andra sidan kan kvarskatteränta uppkomma just genom att skatt i utbokommun debiteras i hemortskommun. Enligt uttalande i propositionen bör detta beaktas vid bedömning av ansökan om befrielse från kvarskatteränta.

Den lokala skattemyndigheten i annan beskattningsort än hemortskommunen skall i fortsättningen räkna ut skatten för beskattningsorten, även om debiteringen sker i hemortskommunen. Detta framgår av en ändring i 27 § UF jämförd med ändrad lydelse av 17 § uppbördskungörelsen (SFS 76). Samma förfarande skall tillämpas vid ändring av taxering eller debitering. Talan mot debiteringsbeslut i nu avsedda fall förs hos länskattevärdet eller länsstyrelsen i det län där hemortskommunen eller annan "gemensam" debiteringsort är belägen. Det torde ligga i sakens natur, att talan inte kan föras särskilt mot själva uträkningen av skatt i utbokommunen.

Det nu avsedda förfarandet innebär att fysisk person och dödsbo skall föras med endast en debetsedel på preliminär skatt, antingen A-skatt eller B-skatt. Debitering av preliminär B-skatt i utbokommun för nämnda skattskyldiga skall alltså inte längre förekomma. Principen har föranlett ändringar i 3 § 1 och 2 mom samt 17 och 25 §§. Enligt den nya lydelsen av 25 § kan riksskatteverket om särskilda omständigheter föreligger förordna att utdebiteringen i hemortskommunen får läggas till grund vid debiteringen av preliminär B-skatt för fysisk person eller dödsbo även om beskattningsorten är en annan. Enligt uttalande i propositionen bör regeln tillämpas med viss försiktighet med hänsyn till bl a att för låg debitering kan medföra ränta på kvarstående skatt.

I ett särskilt avseende har promemorians förslag inte godtagits i propositionen. Enligt 3 § 2 mom får lokal skattemyndighet, då särskilda skäl därtill föranleder, förordna om särskild beräkningsgrund för preliminär A-skatt, om arbetstagaren är skattskyldig även för annan inkomst, för garantibelopp för fastighet eller för förmögenhet. I promemorian hade föreslagits att orden "då särskilda skäl därtill föranleder" skulle utgå som villkor för särskild beräkningsgrund. Departementschefen ansåg emellertid att den nuvarande möjligheten för lokal skattemyndighet att bestämma om särskild beräkningsgrund för preliminär A-skatt var tillräcklig även vid gemensam debitering. För bestämning av särskild beräkningsgrund med hänsyn till att skatt tillkommer

som följd av taxering i utbokommun borde fordras att denna skatt inte är helt bagatellartad. Departementschefen hänvisade till att riksskatteverket har att meddela anvisningar i frågan.

Frågor om skattereduktion

Genom ändring av definitionen av slutlig skatt i 2 § 2 mom har klargjorts, att den slutliga skatten utgör det belopp som kvarstår sedan skattereduktion har gjorts i förekommande fall. I 2 § 4 mom har gjorts ett tillägg som innebär reglering av rätten till skattereduktion när båda makarna har statligt taxerad inkomst som understiger 4 500 kr. I sådant fall skall reduktionen åtnjutas endast av den som har den högsta taxerade inkomsten. Vid lika stora inkomster tillkommer skattereduktionen den äldre av makarna.

Vidare har i sistnämnda moment ändrats bestämmelsen om vilka skatter och avgifter som inte får påverkas av skattereduktion. Ändringen innebär att inte heller förmögenhetsskatten får decimeras av skattereduktionsbeloppet. Ändringen motiveras med att förmögenhetsskatten i princip reduceras genom de särskilda reglerna om begränsning av skatt. Skattereduktionen däremot infördes som ett led i en omläggning av inkomstbeskattningen.

Bestämmelserna om skattereduktion finns enbart i UF, men detta avses inte innebära att den lokala skattemyndigheten vid tillämpningen av bestämmelserna skulle vara obunden av de avgöranden som i samband med taxeringen gjorts i fråga som har betydelse för rätten till skattereduktion. För att markera detta föreskrivs i den nya lydelsen av 27 § 1 mom första stycket, att uträkning av de särskilda skatteposter som ingår i slutlig skatt samt debitering av sådan skatt sker med ledning av uppgifter i taxeringslängd eller annat beslut om taxeringen. Motsvarande gäller vid debitering av tillkommande skatt enligt den nya lydelsen av 31 §. Dessa nya bestämmelser, som skall jämföras med vissa ändringar i TF, innebär att även taxeringsbeslut i fråga om civilstånd, sammanlevnad för makar m fl, tid för bosättning i landet m m blir avgörande för debiteringen och således även i fråga om skattereduktion.

Övriga ändringar

En grupp av ändringarna i UF avser indrivningen av skatt. Skogsvårdsavgift har — fränsett vissa övergångsfall — i fortsättningen inte bättre förmånsrätt i konkurs än annan skatt enligt UF på grund av bestämmelserna i lagen (1971:1072) om förmånsberättigade skattefordringar m m, vilket föranlett ändring av 2 § 3 mom första stycket. Vidare har 61 § 1 mom ändrats så, att beloppsgränsen för anmälan om skatt avseende person som vistas i utlandet kommer att överensstämma med beloppet 300 kr som gräns för avskrivning enligt 66 § i motsvarande fall. Vidare har ställföreträdarens ansvarighet för innehållen källskatt enligt 77 a § utsträckt till att omfatta även restavgift på skatten. En ändring i 68 § 4 mom gör det möjligt att kvitta ränta på överskjutande skatt mot restförd skatt, resp innehålla räntan för avräkning mot tillkommande skatt. Ändringen har blivit aktuell därigenom att ränta på överskjutande

skatt i fortsättningen kan uppkomma trots att kvarstående skatt har debiterats. Detta beror på att skattetillägg och förseningsavgift inte skall inräknas i slutlig skatt vid beräkning av räntan.

Övergångsbestämmelserna

Ändringarna i UF träder i kraft den 1 juli 1972. Såvitt gäller gemensam debitering av slutlig skatt kommer de alltså att tillämpas redan vid årets debitering. Beträffande den preliminära skatten i år liksom för tillkommande skatt för tidigare år tillämpas givetvis äldre bestämmelser. Särskilda övergångsbestämmelser gäller beträffande 2 § 3 mom i vad rör skogsvårdsavgift med förmånsrätt i konkurs enligt äldre bestämmelser samt i fråga om den nya lydelsen av 77 a §.

Taxeringsförordningen

Ändringar till följd av skattereduktionen

De ändringar i TF (SFS 83), som föranletts av bestämmelserna om skattereduktion enligt UF, avser att dels markera gränsen mellan taxeringsbeslut och debiteringsbeslut, dels möjliggöra besvär eller eftertaxering i sådana fall, då taxeringsbeslut påverkar skattens storlek utan att ändra taxeringen i beloppsmässigt avseende.

Enligt 2 § 1 mom avses med årlig taxering inkomsttaxering och förmögenhetstaxering samt särskild fastighetstaxering. I ett tillagt stycke föreskrivs att till den årliga taxeringen hänförs varje beslut som skall antecknas i taxeringslängd enligt vad därom föreskrivits. Enligt 68 § skall i fråga om makar och därmed jämställda i längden antecknas om inkomst utgör A- eller B-inkomst. Genom den nya lydelsen av paragrafen gäller ytterligare att inkomstlängden skall innehålla beskattningsbar inkomst enligt 2 § förordningen om sjömansskatt samt antalet perioder om 30 dagar för vilka den skattskyldige uppburit sjöinkomst under beskattningsåret. Uppgifterna har betydelse för rätten till grundavdrag, förvärvsavdrag och skattereduktion. Vidare skall i längden antecknas beslut i övrigt som avser förutsättning för grundavdrag eller skattereduktion. Det rör sig här om frågor om bosättning här i landet, sammanlevnad för äkta makar, hemmavarande barn etc. Att sådana uppgifter skall antecknas i taxeringslängd medför — med hänsyn till den berörda nya lydelsen av 2 § 1 mom — att uppgifterna omfattas av taxeringen. De kan således ändras endast inom taxeringsprocessen. Även uppgift om de värden på skogsmark och växande skog på vilken skogsvårdsavgift skall beräknas skall antecknas i längden enligt paragrafens nya lydelse och ingår till följd härav i taxeringen.

Genom en ändring av 66 § har klargjorts att taxeringsnämnden skall besluta i fråga om de förutsättningar för avdrag m m som enligt nyss berörda ändringar i 68 § skall antecknas i inkomstlängden.

Enligt 100 § första stycket 7) kan skattskyldig anföra besvär i särskild ordning om han "eljest" — dvs i andra fall än dem som förut beskrivits i paragrafen — kan åberopa omständighet eller bevis som bort föranleda väsentligt lägre taxering. Punkten har ändrats så, att besvär rätt föreligger även när omständighet eller bevis som åbe-

ropas bort föranleda *väsentligt lägre skatt* på grund av taxeringen. Sådana fall kan avse t ex skattereduktion eller ändring av B-inkomst till A-inkomst. En liknande ändring har företagits i 105 § 1 mom andra stycket, som avser beslut ex officio av kamrarrätt eller regeringsrätten.

En väsentlig ändring har gjorts i bestämmelserna om eftertaxering enligt 114 §. Som villkor för eftertaxering har hittills gällt bl a, att den skattskyldige ej taxerats eller blivit för lågt taxerad.

I framtiden kan föreligga det fallet, att inkomsttaxeringen visserligen blivit riktig beloppsmässigt sett men skatten dock kommit att bli för låg, t ex om B-inkomst felaktigt angetts som A-inkomst eller samtaxering av B-inkomster felaktigt inte har skett. Även för hög skattereduktion kan påverka skatten trots att taxeringen inte blivit för låg.

I fall som de sistnämnda kan eftertaxering i fortsättningen ske enligt den nya lydelsen av 114 §. Har meddelande från den skattskyldige föranlett att *skatt enligt UF på grund av taxeringen påförts* den skattskyldige eller hans make eller, vad angår förmögenhetsskatt, annan med honom samtaxerad person *med för lågt belopp* skall nämligen eftertaxering kunna ske. Formuleringen ansluter sig till utformningen av förutsättningarna för skattetillägg enligt 116 a §. Uttryckligen sägs i propositionen, att med "skatt enligt UF" förstås även slutlig skatt och tillkommande skatt enligt förordningen. Felaktig skattereduktion på grund av taxeringsbeslut kan således rättas genom eftertaxering.

Övriga ändringar i TF

Till följd av den nya lydelsen av 35 § första stycket kan skattskyldig lämna sin självdeklaration till vilken länsstyrelse eller lokal skattemyndighet som helst. Enligt propositionen bör ändringen medföra att förseningsavgift inte påförs om deklaration vid 1972 års taxering lämnats till fel länsstyrelse eller fel lokal skattemyndighet enligt äldre bestämmelse.

Beslut som taxeringsnämnd fattar angående taxering sedan underrättelse om avvikelse gått ut till den skattskyldige skall enligt ny lydelse av 69 § 3 mom meddelas den skattskyldige genom ny underrättelse. I motiven framhålls angelägenheten av att taxeringsnämnden omprövar beslut som blivit felaktiga genom felräkningar eller skrivfel eller som bör ändras genom att nytt material kommit fram. Detta sägs vara angeläget med hänsyn både till den skattskyldige och arbetsbelastningen hos skatterätten.

En utvidgning av lokal skattemyndighets rättelsemöjlighet enligt 72 a § innefattas i de nya bestämmelserna. Den utvidgade rätten avser det fallet att beskattningsbar inkomst enligt förordningen om sjömansskatt eller antal perioder om 30 dagar för uppbyggen sådan inkomst har ändrats sedan längden upprättades. Redares skyldighet enligt 37 § 1 mom punkt 8 att lämna kontrolluppgift för sjöinkomst har kunnat upphävas på grund av att ett ADB-system skall tillämpas beträffande sjömansskatten i fortsättningen.

Slutligen kan här nämnas att 116 e §, som avser lokal skattemyndighets befogenhet att påföra skattetillägg eller förseningsavgift, har fått ny lydelse, vilken ger besked i fråga om vilken lokal skattemyndighet som har att pröva avgiftsfrågan. Befogenheten tillkommer lokala skattemyndigheten i det fögderi där beskattningsorten är belägen utom såvitt avser fall enligt 24 § 2 mom. I sådant fall bestämmer länsstyrelsen vilken lokal skattemyndighet som skall ha denna befogenhet.

Övergångsbestämmelserna

Bestämmelserna har trätt i kraft dagen efter den då de utkommit från trycket, den 18 april. Vid eftertaxering för år 1971 eller tidigare år gäller 114 § i dess äldre lydelse.

Kommunalskattelagen (KL) m fl författningar

Skattebefrielse för dödsbo

Befogenheten att medge dödsbo befrielse från erläggande av kvarstående och tillkommande skatt har hittills tillkommit både taxeringsnämnd och skatterätt. Vid fall av gemensam debitering är det angeläget att endast en myndighet prövar sådana frågor. Befogenheten har därför tillagts den skatterätt, som har att uppta besvär rörande boets taxering till statlig inkomstskatt. Ändringar har skett i 75 § 1 mom KL, 15 § 1 mom förordningen om statlig inkomstskatt, 15 § 1 mom förordningen om statlig förmögenhetsskatt, 4 § lagen om finansiering av folkpensioneringen och 19 kap 10 § lagen om allmän försäkring (SFS 77, 79, 80, 84 och 85). De nya bestämmelserna träder i kraft den 1 juli 1972.

Grundavdrag för dödsbo

Av ändring i 49 § KL framgår, att grundavdrag för dödsbo i fortsättningen skall medges antingen med samma belopp som skulle ha tillkommit den avlidne eller också inte alls. Tidigare har gällt att grundavdrag kunde medges med *högst* samma belopp som skulle ha tillkommit den avlidne. Ändringen ansluter sig till vad som tillämpas i praxis och avser att undanröja vissa administrativa besvär som följer med beräkning av reducerat grundavdrag. Den nya lydelsen har trätt i kraft den 19 april och gäller således också vid 1972 års taxering.

Skatt för gemensamt kommunalt ändamål

Kommunal inkomstskatt för gemensamt kommunalt ändamål har hittills utgått enligt en skattesats som fastställdes år 1928. Bestämmelser härom finns i förordningen 1928:395. Utdebiteringen utgör fem öre för varje skatteöre, som påförts den till sådan skatt beskattningsbara inkomsten.

Till skatt för nu avsett ändamål taxeras fysisk person, som inte varit bosatt här i riket, för inkomst av rörelse utan fast driftställe här i landet samt utländska bolag som drivit rörelse här utan fast driftställe, vidare fysisk person för inkomst av tjänst under tid då han inte varit bosatt här, om nämligen inkomsten är skattepliktig här i

landet (57 § 1 mom och 59 § 3 mom KL). Dessa skattskyldiga är alltså bosatta utomlands, resp har sin hemvist där. Vad rör sådan skattskyldig fysisk person kan påpekas att han i princip inte har rätt till grundavdrag, förvärvsavdrag eller skatte-reduktion.

En annan grupp som taxeras till kommunalskatt för gemensamt kommunalt ändamål är tjänstemän med familjer som vid tjänstgöring utomlands vid svensk beskickning eller lönat konsulat i skattehänseende anses bosatta här (69 § KL) och mantalsskrivits i Storkyrkoförsamlingen i Stockholm. Det kan anmärkas att tjänsteinkomsten som sådan är skattefri enligt KL. Dessa skattskyldiga har givetvis rätt till grundavdrag etc.

Genom en ny lag (SFS 1972:78) har utdebiteringen för skatt till gemensamt kommunalt ändamål höjts till tio öre för varje skatteöre, som påförts för den till sådan skatt beskattningsbara inkomsten. Detta gäller dock inte för tjänstemän vid svensk beskickning etc. För dessa skall till följd av lagen utgå kommunalskatt, om de taxerats till sådan skatt för gemensamt kommunalt ändamål, enligt den utdebitering som fastställts att gälla för Storkyrkoförsamlingen i Stockholm. Denna skillnad för dem som taxeras till skatt för gemensamt kommunalt ändamål motiveras med bl a hänvisning till att tjänstemän vid utrikesförvaltningen såsom bosatta här i landet har rätt till allmänna avdrag och grundavdrag. Detsamma gäller om rätt till skattereduktion.

De nya bestämmelserna skall tillämpas först fr o m inkomståret 1973.

Förordningen om sjömansskatt (SjF)

I SjF vidtagna ändringar (SFS 81) berör bl a 4 § 2 mom som avser ersättning till försäkringskassor m fl för avgiftsbortfall på grund av sjömansskattens konstruktion. Ersättningen till försäkringskassa är 6 % av den sjömansskatt som erlagts av sjömän bosatta inom kassans verksamhetsområde. Inskrivna i Göteborgs allmänna försäkringskassa är också sådana sjömän bosatta i Danmark, Finland, Island eller Norge som har rätt till sjukvårdsförmåner i samma omfattning som här bosatt sjöman.

Paragrafen har ändrats så att vid beräkning av ersättningen till nämnda försäkringskassa hänsyn skall tas även till sjömansskatt som erlagts av i kassan inskrivna sjömän i andra nordiska stater. Vidare har 14 § 1 mom ändrats i så måtto, att riksskatteverket skall meddela föreskrifter om hur sjömansskatt skall redovisas i stället för, som hittills, sjömansskattenämnden. Bestämmelserna har trätt i kraft den 19 april. Den äldre lydelsen av 4 § 2 mom gäller beträffande ersättning för beskattningsåret 1970 eller tidigare år.

Förordningen om mervärdeskatt (MF)

Under detta år har tillämpats den bestämmelsen om restavgift på mervärdeskatt som infördes i samband med det nya sanktionssystemet skattetillägg och förseningsavgift. Bestämmelsen innebär jämfört med vad som förut gällt, att restavgift inte utgår om skatt, som ej fastställts i enlighet med i rätt tid avlämnad deklARATION, betalas inom tid som angetts i länsstyrelsens fastställelsebeslut. Detta har emellertid lett

till att skattskyldiga har kunnat avsiktligt försena avlämnandet av deklaration till mervärdeskatt utan att behöva erlägga restavgift och även undgå skattetillägg.

Enligt den nya bestämmelsen (SFS 82) skall restavgift utgå på skattebelopp som inte betalas i behörig ordning inom den tid då deklaration för den redovisningsperiod som skatten avser skall lämnas enligt 22 § tredje stycket MF, dvs sista dag för redovisning av skatt för resp. period. Anstånd med erläggande av skatt medför att restavgift inte utgår om skatten erläggs inom anståndstiden. Restavgift skall alltså tas ut även i fall skatten genom särskilt beslut fastställs till högre belopp än som inbetalts.

I propositionen framhålls att den nya ordningen kan te sig obillig i vissa fall, t ex när höjning av skatten sker efter avgörande av komplicerade tolkningsfrågor eller när den skattskyldige inte själv har tagit ut någon skatt. Det kan enligt departementschefen i sådana fall finnas fog för befrielse från eller nedsättning av restavgiften. Befrielse bör kunna medges ex officio. Det hänvisas till att riksskatteverket vid behov har att meddela föreskrifter om grunderna för befrielse från restavgift.

Den beslutade ändringen har trätt i kraft den 19 april.